

Itt a nyár!

Rengő buzamező közepén állok,
Az arany-tengerben piros kendő villan,
Csengő kacagás száll, egy egy kasza csillan, —
Nagy-messze dalolnak marokszedő lányok.

A fűzfákkal szegett csobogó patakban,
Gyereksereg fürdik: az övük a világ!
Az uton lányka jön, — szép harmatos virág —
Kezében zöld korsó, friss forrásvíz abban.

A levegő telve bogárzűmmögéssel,
Édes illatokkal, kalászsusogással...
Behunyom a szemem s nem törődve mással —
Együtt álmodozom az érett vetéssel.

(M. A. E.)

Aladár és a madár

Mindig mondtam Aladárnak,
Hagyjon békét a madárnak.
Ne üldözze folyton őket,
Ne állítson lépvesszőket,
Mert a madár hasznos állat,
Megvédi a gyümölcsfákat.
Ellenségét mind kiirtja,
A csuf hernyót elpusztítja.
Ám hiába volt a jó szó,
Akárcsak a falra borsó.
De Aladár megbűnhődött,
Hogy a gyümölcsstermő ősz jött,
Rossz szívének kárát látta:
— Egy szem sem volt a kamrában!

Rónaszéky Irén.

Madáriskola

Nézzétek csak mennyi madár
szállott a tölgyfára,
s úgy ülnek az ágakon, mint
ti az iskolába.

Középen ül a tanító
a leckét elmondja,
s ha elhallgat, a sok madár
utána csipogja.

Most tanulnak énekelni
férgekre vadászni,
s megtanulják, hogyan kell a
felhők közé szállni.

S mikor a nap fent ragyog már
az ég közepében,
abbahagyják a tanulást
— s hazaszállnak szépen.

Szatmári Zoltán.